

Izlet na planine Šija, Tegošče in Dolge njive, 9. september 2014

Maruša Reya

Na pobočje najdaljšega slovenskega grebena Košute v Karavankah nas je v torek namesto v sredo (lovimo lepo vreme) spet popeljal Janez.

Pred LPP se nas zbere za en kombi in eden čez. Ker pa tokrat nimamo dodatnega avtomobila, se Djuro, zadnji prijavljeni za izlet le-temu odpove in pravi, da ima tako ali tako čez eno uro že neko drugo dejavnost in da ni nič hudega. Vsem nam je zelo žal, on pa se smeje.

Odpeljemo se točno ob sedmih proti Tržiču in le nekaj kilometrov ven zavijemo v Dovžanovo sotesko, ki si jo ogledamo bolj od daleč in na hitro. Kaj so tektonske sile in razdiralna moč Tržiške Bistrice ustvarile skozi tisočletja, neverjetno! Paleontološka najdišča so temu kraju prinesla svetovno slavo. Po naročilu grofa Borna, ki je prebival v bližnji vasi Jelendol, so na levem bregu v drugi polovici 19. stoletja zgradili nov predor. Obstaja tudi pešpot, ki ni priporočljiva za vrtooglave, ti se lahko sprehodijo po drugi strani po cesti skozi tunel.

Na Šijo planino (1528 m) se v žarkem soncu, tako zaželenem in redkem v tem poletju, pripeljemo pred deveto, ravno pripravljene za jutranjo kavico – nekateri. Tej, sicer veliki koči, pravijo zavetišče. Razgled nas kar potegne na eni strani v bližnje skale na severu, zelenilo vse okoli nas, na jugu venec Kamniških z najbližjim in dobro prepoznavnim Storžičem. In kako blizu je Dom na Kofčah. Očarani vzdihujemo na levo in desno, gor in naprej in nazaj, le Enes pogreša Šmarno goro in nikjer ne najde Horjula!

Na tej točki tudi pustimo kombi, ki se po Janezovi kombinatoriki in z Enesovo pomočjo na koncu znajde na parkirišču pod Dolgimi njivami. Do tja pa je še daleč.

Košutnikov turn na obzorju nam obuje spomine

Pred nami se začne krasen pohodni dan, ko se po travnatem pobočju Košute po deveti uri podamo proti Planini Tegošče. V daljavi nas spodbuja Košutnikov turn, ki smo ga z Mitjo obdelali pred dvema letoma. V dobri uri in pol in po enem kratkem postanku za požirek tekočine smo že na novi planini – Tegošče, ki je nižja od Šije za dobrih 100 metrov. Spet ena velika koč, ki jo popravljajo. Nov lesen vhod in nadstrešje dišita po svežem lesu, na zunanjih mizah pa se takoj začnemo krepčati. Šnopčki raznih dišav in lastnikov krožijo naokoli, prijajo k čaju – ali pa tudi ne, vse po želji. Skoraj uro smo lenarili tu in Sonja si je privoščila neko tukajšnjo poslastico, ki ji ne vem več imena. Se mi je pa na oko zdelo, da je mešanica masla, smetane in skute. Lahko pa se tudi motim. Zelo kalorična zadeva!

Od Šije proti Tegoščam nas grabi žeja

No, in tako smo pripravljeni, da se vzpnemo do naslednje planine – Dolge njive. Ta je pa malo daljša. Vzame nam kar dve uri – hodili smo kar pol ure več, kot je predvideno po tablah. Pa se nismo nič zasekirali, prav lepo nam je bilo, čeprav smo vmes pod smrekami malo vedrili, minuto ali dve, ko so kar s sončnega neba začele padati debele dežne kaplje. No, zadeva ni zdržala dolgo, sonce je bilo takrat še premočno.

Pot je tokrat bolj zaprta, manj razgledna, tudi gozda je veliko, pa sopara je nastala po kratkem dežju. Na dveh tretjinah poti »srečamo« odcep za Košutnikov turn, mi pa kar dalje. V bistvu se mi zdi, da se ves čas vzpenjamo, le na koncu se na hitro spustimo do Spodnjih Dolgih njiv, ki ležijo na 1400 metrih. Pastirska koč med gozdovi je poleti polna živine, sedaj pa za hišo lahko opazimo pujse in purane, ki jih redijo za prodajo. Obilici sonca se ne umikamo, tudi s pitno vodo tu ni problemov, nam kar prija, pa spet hrana in pijača, v glavnem iz nahrbtnikov. Kar ne moremo se

odlepiti s klopi, vendar nas črni oblaki, ki so se začeli zbirati nad nami, opozarjajo na vremensko napoved, ki je za popoldne predvidela plohe in nevihte. In res, ko je Enes pripeljal na spodnje parkirišče naš ljubi kombi, so padle prve težke kaplje. Mi pa vsi zadovoljni...

V pričakovanju kombija...